

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

240

Vragen van de leden **Van Klaveren** en **Fritsma** (beiden PVV) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie over *het aantal dodelijke slachtoffers als gevolg van eerwraak in Nederland* (ingezonden 16 september 2010).

Antwoord van minister **Van Middelkoop** (Wonen, Wijken en Integratie), mede namens de minister van Justitie (ontvangen 14 oktober 2010).

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van het artikel «Ook in Nederland eist «eer» vele doden»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

In hoeverre klopt het in het artikel genoemde cijfer van dertien dodelijke eerwraak slachtoffers per jaar en het getal van 445 eerge relateerde geweldsincidenten in 2009?

Antwoord 2

De in het artikel genoemde cijfers zijn gebaseerd op het rapport «Inzicht in cijfers. Mogelijke eorzaken in 2007, 2008 en 2009» van het Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld (LEC EGG). In 2007 zijn bij dit centrum 493, in 2008 553 en in 2009 445 zaken uit heel Nederland onder de aandacht gebracht, waarbij de politie rekening heeft gehouden met de mogelijkheid dat een eermotief een rol speelt bij deze zaken. In het rapport wordt gesproken over «mogelijke eorzaken», omdat bij binnenkomst van deze zaken niet meteen op voorhand duidelijk is dat het hier daadwerkelijk om (dreigend) geweld gaat, waarbij het motief in geschonden eergevoel gezocht dient te worden. Bij de behandeling van de zaken is daar echter wel rekening mee gehouden. In 2009 werd bij het LEC EGG melding gemaakt van 13 dodelijke slachtoffers. Het is niet duidelijk in hoeverre in al deze zaken een geschonden eergevoel daadwerkelijk het motief was voor dodelijke escalatie.

¹ De Pers, 14 september 2010 (<http://www.depers.nl/binnenland/509133/Ook-in-Nederland-eist-eer-vele-doden.html>)

Vraag 3

Erkent u dat eengerelateerd geweld bijna volledig voor rekening komt van immigranten uit islamitische landen? Zo ja, welke conclusies verbindt u hieraan? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3

De conclusie dat eengerelateerd geweld voornamelijk voorkomt bij immigranten uit islamitische landen wordt niet gerechtvaardigd door het rapport van het LEC EGG. Het rapport geeft inzicht in de zaken die bij de politie bekend zijn waarbij het eermotief een mogelijke rol heeft gespeeld. Er is echter sprake van een «dark number» omdat niet alle zaken bekend worden bij de politie. Daarom kunnen op basis van de cijfers die zijn weergegeven in dit rapport geen uitspraken gedaan worden over het fenomeen eengerelateerd geweld in zijn totale omvang, of over het aandeel immigranten met een islamitische achtergrond dat te maken krijgt met eengerelateerd geweld. Uit het derde deel van het rapport van het LEC EGG, «*Mogelijke eorzaken nader bekeken, een onderzoek naar casuïstiek uit 2006*», alsmede uit eerder onderzoek naar het fenomeen eengerelateerd geweld², blijkt dat eercodes cultureel zijn ingegeven en niet religieus. Er bestaat een verband tussen traditionele familieculturen en het voorkomen van eengerelateerd geweld. Dergelijke familieculturen bestaan in vele landen in de wereld, ongeacht de aldaar overheersende religie.

Vraag 4

Deelt u de mening dat daders van eerwraak extra zwaar moeten worden gestraft? Zo ja, welke mogelijkheden ziet u? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Nee. In beginsel vormt het eermotief noch een strafverzwarende omstandigheid, noch een schulditsluitings- of rechtvaardigingsgrond. De rechter houdt in elke individuele strafzaak rekening met de omstandigheden van het betreffende geval en de persoon van de dader. Bij een veroordeling zal de rechter, binnen de voor het desbetreffende delict geldende maximumstraf, een gepaste straf opleggen.

² Zie o.a. «*Ernstig eengerelateerd geweld: Een casuïsonderzoek*» (2005), COT Instituut voor Veiligheids- en Crisismanagement; «*Eerwraak of eengerelateerd geweld? Naar een werkdefinitie*» (2005), Advies- en Onderzoeksgroep Beke; «*Je eer of je leven, Een verkenning van eorzaken voor politieambtenaren en andere professionals*» (2006), Janine Janssen; «*Eengerelateerd Geweld in Nederland, Onderzoek naar de beleving en aanpak van eengerelateerd geweld*» (2009), Vrije Universiteit Amsterdam.